

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

det ærede Medlem. Jeg synes i øvrigt, det er et beskedent Forlangende, der er blevet fremsat.

Hvad Tremandsudvalgene angaar —, det var det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen, der ogsaa nævnte dem —, er den største Opgave, disse Udvalg har, saa vidt jeg kan se, at faa undersøgt, hvor mange der ønsker mere Jord. Naar jeg hidtil har været noget ængstelig for at skride til Nedsættelse af disse Udvalg, skyldes det, at jeg var bange for at lade foretage en saadan Undersøgelse i en Tid med opadgaaende Konjunkturer; for saa kan man praktisk talt faa ethvert Menneske til at sige: Jeg ønsker mere Jord. Derfor sagde jeg sidste Aar, da vi drøftede det, at jeg var overbevist om, at der vilde komme en Dag, hvor Svarene laa helt anderledes. Men nu faar vi altsaa disse Udvalg nedsat, og jeg mener, det er deres Hovedopgave at undersøge, hvor mange der ønsker at faa deres Jordtilliggende forøget.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man nævnte Beregningen af Landbrugets Forrentningsprocent, og det ærede Medlem pegede paa Forslagets § 6. Det er vist rigtigt, som det ærede Medlem siger, og det er jo egentlig ogsaa saa ligetil, at det er et Spørgsmaal, som man kan tage op i det Udvalg, som nu skal forberede en endelig Revision i Sommerens Løb, og jeg skal paa den givne Foranledning ogsaa være opmærksom paa Sagen.

Naar den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Kr. Johansen, sagde, at nu skulde vi have en virkelig Jordreform, saa vil jeg sige, at der er ingen, der ønsker det stærkere end jeg, men jeg blev jo lidt betænkelig, da jeg saa den gamle Adam stikke Hovedet saa tydeligt frem; som Tilfældet var.

Jeg tror ikke, det er paa den Maade, man skaber det, man kalder en Reform her i Danmark. Ekspropriation er ganske afgjort ikke Vejen. Hvis man skal have en Reform, saa skulde den gerne ligge i et saadant Plan, at man kan indse, det er en Samfundssag, det drejer sig om, men dette at skride til Ekspropriation i Dag er der overhovedet ikke noget som helst, der tyder paa Nødvendigheden af. Forholdet er det, at hvis vi, som det ogsaa er paaapeget fra anden Side — og det slutter jeg mig til —, naar frem til at give Statens Jordlovsudvalg en Forkøbsret til Ejendomme over en vis Størrelse, saa har vi alle de Muligheder, der er nødvendige, og vi har en Ting mere, vi har Mulighed for at skabe For-

staaelse for det i Kredse, hvor man ellers ikke vilde kunde vente det. Men i øvrigt synes jeg, man skal se paa det, som det er, og der er den beklagelige Kendsgerning, at Udviklingen i Øjeblikket gaar det mindre Landbrug imod — desværre.

Den Besætningsforøgelse, der saa ganske aabenbart finder Sted i de oversøiske Lande, betyder jo, at disse Lande fra at være Raastofproducenter nu ogsaa gaar over til at blive Forædlere af disse Raastoffer. Dette vil indvirke og indvirker allerede nu saa aabenbart paa Importsituationen. Derfor kan det ikke skjules, at den ekstensive Driftsform her i Landet desværre i Øjeblikket har Udsigt til at vinde Fremgang. Der er mange Ting, der medvirker hertil. Sidste Gang, vi havde prismæssige Vanskeligheder for Landbrugsprodukter, var der ikke den samme Fristelse til at gaa over til ekstensive Driftsformer, men Fristelsen ligger i Dag først og fremmest i Hensynet til de Lønninger, der i Øjeblikket betales for Medhjælp. Det er saadan, at hvis man paa en lille Bondegaard vil spare en Karl, saa ligger deri en Fristelse til at gaa over til ekstensiv Driftsform. Derfor vil jeg gerne for mit Vedkommende sige, at vi maa ikke glemme, at Forudsætningen for, at vi virkelig kan faa en Udstykning, der betyder noget, er den, at det i Fremtiden vil vise sig muligt at skabe rentable Vilkaar for Forædlingen af Raastoffer. Det er det, det drejer sig om, og det er det, vi skal være opmærksomme paa, og man vil formodentlig kunne diskutere dette Spørgsmaal i flere Timer uden at naa til Enighed om, hvor store eller hvor minimale de foreliggende Muligheder er.

Personligt tror jeg, at vi vil kunne fortsætte den naturlige Udvikling, vi har været inde i her i Landet, nemlig med Udstykning af Jord. Hvis vi ikke kan det, saa betyder det i Virkeligheden, at vi bryder med den historiske Linie, som bygger paa Forædling; og man kan se, at et Land som Sverige i Øjeblikket er inde paa det helt modsatte og af alle Evner søger at gøre Ejendommene færre og større. Derfor mener jeg, vi maa være opmærksom paa disse Ting. Jeg tror, vi opnaar mest ved at være opmærksom paa det og saa i øvrigt stræbe hen mod en Ordning, der gør det muligt, at vi i Fællesskab kan naa frem mod det, der er Maalet. Jeg tror, det gøres sikrere efter den Melodi, jeg spiller paa, end efter den, det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen slog an til her i Dag.

Kr. Johansen: Jeg skal ikke forlænge denne Debat. Der er ikke saa stor Anled-